

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 170. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm5304/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

da turde alle Forhaabninger om hans Gavnlighed for Norden forsvundet, og om hans Død er kun det at sige: voldsom af Meenesker, da vee dem! men bist var hans Død gavnligere for Norden end hans Liv kunde blevet, Christian den Andens Broder er visstelig ved ham udfonet.

At Mychologien i dette Kvad blot er en Klædning meer til at skule end smykke sees lettelig, min kristne Sang tog den kun paa, for ubekjendt at følge den danske Kjempe til Jerde og tale danske Død ved hans Grav, paa Graven lagde den det oplyste Klædebon, og iferde sig det aldrig siden. Skjalden opfandt Upsals grumme Gudehær af Huldskab, og spaaede selv i den Mening ret, at dette Offer blev det sidste, aldrig har han siden talt om Afers Magt, uden for at spotte og nægte den, aldrig har han siden brugt Nordens Mytther uden som enkelte Billeder for christelig Sandhed, eller som Læninger af Patriarchers Sandfaan. Ligesom Skjalden sagde at Christian kun en liden Stund forsvagede sit Navn for at ei det, men Sverrigs Gaal skulde vee, saaledes gif det med Skjalden selv, kjøndt han er dermed ikke at unskjylde; der han stod frem, var Timen ikke kommet, da christen Sang kunde finde Indgang i Nordens Døe, men Kjempevisen lærde det at pnde under Krigens Bulder; vel da Skjalden! at han ei for dove Dren skulde udfunge sin Psalme, men vandt Dren for den, just da

hans Kjempeviser var ude, da han i Kjempernes Grav nedlagde det forjængelige Haab om at Kraften kunde vaagne for Troen, Sønnen avles for sin Moder, Norden frestes og gjenfodes ved Heltedøds og Mandevid. Aldrig har man lyttet saa til Psalmen som til Kjempevisen, men Enden er ikke endda, og turde Skjalden, trods Spot og Kulde, udfunge denne, med hvilken Frimodighed maa han da ikke saa vee Lunge og Harpe, nu da eet vundet Hjerter er ham mere værd end al Verdens Bisfald, da han vee at han har en Hjælper og hans Sang et Vibnesdyd som man kan trods, men aldrig overvinde.

W i l l e m o e s .

Kommer bid, I Piger smaa!
 Strængen vil jeg røre,
 Taarer skal i Diet faae,
 Naar mit Sang I høre;
 Om saa hold en Ungersvend,
 Alle sagre Pigers Ven,
 Sørgelig jeg svinger.

